I'll give you a stupid example.

Imagine if you were capable of an intelligent one.

MÎNAKEKE GILLETTE

Li ser dûrbûnê, xwe veşartinê û jina ku teftîş dike.

BO NIMÛNE,

Ragihandin her tim xwe dispart formuleke taybet.

Bo nimûne.

Du peyvên bêguneh.

Du peyvên ku bêzirar û bi edeb xuya dikin, lê xwediyê avantajeke awarte ne: ew dihêlin ku meriv bêyî destûr bixwaze bikeve nav herêma kesekî din.

Dema ku kesek dibêje bo nimûne, armanc kêm caran nimûne bi xwe ye.

Armanc dûrbûn e.

Ji ber ku mirov hez nakin xwe li hemberî pirsgirêkekê eşkere bibînin. Hez nakin bibihîzin ku navê wan bi qelsiyekê, şaşiyekê an nakokiyekê ve hatiye girêdan.

Lê ew bi dilxweşî amade ne ku li heman tiştan temaşe bikin dema ku ew aîdî kesekî din bin.

Û bi vî awayî ragihandinê kurterêyeke balkêş îcad kir.

Nebêje:

«Tu vê dikî.»

Bibêje:

«Bo nimûne, zilamekî xeyal bike ku…»

Û di cih de parastin dikevin.

Guhdar li dû çîrokê diçe.

Li karakter dikole.

Rewşê dadbar dike.

Belkî heta dikene jî.

Tenê paşê têgihîştin tê.

Karakter qet ne kesekî din bû.

Karakter guhdar bû.

Nimûne tenê kincekî veşartinê bû ku rastiyê li xwe kiribû.

Ragihandkarên herî baş her tim ev yek zanîne.

Raman kêm caran ji deriyê pêşiyê dikevin hundir.

Ew deriyên kêlekê tercîh dikin.

BO NIMÛNE,

Têkiliyên mirovî her tim bi nimûneyan ve girêdayî bûne. Bi taybetî di navbera mêr û jinan de.

Mêr bi sedsalan e wan bi kar tînin.

Bo nimûne, xeyal bike ku em li ber deryayê bijiyana.

Bo nimûne, xeyal bike ku me pênc sal berê hev nas kiribûya.

Bo nimûne, xeyal bike ku em biçûna New Yorkê.

Bo nimûne, xeyal bike ku em aîdî hev bûna.

Tu yek ji van gotinan rastiyê nawesifîne.

Ew mîmariyê diwesifînin.

Avahiyên demkî yên ku bi peyvan hatine çêkirin.

Odeyên ku tê de destûr tê dayîn ku îmkan berî delîlan bikeve hundir.

Mêr ji wan odeyan hez dikin.

Ji ber ku xeyal ji avakirinê erzantir e.

Di nav xeyalê de her proje dixebite.

Her rêwîtî bi ser dikeve.

Her jin fêm dike.

Her encam baş e.

Paşê, zû an dereng, rastî tê.

Û rastî gelek caran di şiklê jinekê de tê.

Jineke jîr guhdarî dike.

Jineke pir jîr dinirxîne.

Jineke bilind teftîş dike.

Û ferq mezin e.

Axaftineke asayî dikare ji nirxandinê xilas bibe.

Projeyek dikare ji rexneyê xilas bibe.

Xeyalek qet ji teftîşê xilas nabe.

Bi gelemperî tam ew kêlîk e ku zilamekî jîr tê de kifş dike ka ew paşerojek ava dikir an tenê xeyalek dixemiland.

Bersiv zû tê.

Jin hema her tim bi çirkeyê heq distînin.

Qet bi saetê.

BO NIMÛNE,

Zilamekî xeyal bike ku bi salan ravekirin ava kirin. Stratejî.

Senaryo.

Model.

Mîmarî.

Tevahiya sîsteman tên sêwirandin da ku rastî maqûl xuya bike.

Paşê rojekê ew rastî jinekê tê ku jîrbûna wê ji pîvanên sîstema ku wî ava kiribû derbas dibe.

Ne bi dramatîkî.

Ne bi tundî.

Tenê bi xwezayî.

Ew guhdarî dike.

Temaşe dike.

Li bendê dimîne.

Paşê yek pirsê dipirse.

Pirseke sade.

Ew cure pirsa ku deh salên avakirina hişî di deh çirkeyan de hilweşîne.

Di wê gavê de tiştekî ne asayî diqewime.

Zilam dev ji avakirinê berdide.

Plan ji nişka ve kêşa xwe winda dikin.

Nexşeyên avahiyê nehewce dibin.

Hesab dibin xemil.

Mîmarî winda dibe.

Proje rasterast dikeve selika çopê.

Ne ji ber ku ew têk çûbû.

Ne ji ber ku ew hatibû şermezarkirin.

Ji ber ku wî di dawiyê de tiştek fêm kir.

Nimûne qet ne texmînî bû.

Nimûne ew bû.

Tetbîqat ew bû.

Lêkolîna rewşê ew bû.

Û jina ku li hemberî wî sekinîbû nekeftibû nav xeyala wî.

Ew ketibû nav ya wê.

Ferdinando